

บททวนบทที่ 1

(1) การนมัสการคืออะไร?

- การนมัสการคือการยอมจำนนด้วยความยำเกรง (วิวรณ์ 4:10-11)
- การนมัสการคือการปรนนิบัติ (โรม 12:1)
- การนมัสการคือการสรรเสริญ (สดุดี)
- การนมัสการคือการสามัคคีธรรม (กิจการ 2:42)
- การนมัสการเกี่ยวข้องกับทุกด้านของชีวิต (ยากอบ 1:26-27)

(2) ทำไมการนมัสการจึงสำคัญ?

- ในการนมัสการเรามองเห็นพระเจ้า (อิสยาห์ 6:1-8)
- ในการนมัสการเรามองเห็นตัวเองและได้รับการเปลี่ยนแปลง (อิสยาห์ 6:1-8)
- ในการนมัสการเรามองเห็นโลกรอบตัวเรา (อิสยาห์ 6:1-8)
- การล้มเหลวในการนมัสการแยกเราออกจากพระเจ้า (โรม 1:18-25)

(3) เป้าหมายของการนมัสการ

- ในการนมัสการเราพบพระเจ้า
- ในการนมัสการเราหล่อหลอมคุณลักษณะชีวิตคริสเตียน
- ในการนมัสการเราสร้างชุมชนคริสเตียน

(4) การนมัสการแบบใดที่พระเจ้ายอมรับ?

- พระเจ้ายอมรับการนมัสการที่จัดจ้านกับพระเจ้า (วิวรณ์ 4)
- พระเจ้ายอมรับการนมัสการที่ถวายเกียรติอย่างคู่ควรแด่พระเจ้า (สดุดี 96:7-8)
- พระเจ้ายอมรับการนมัสการด้วยจิตวิญญาณและความจริง (ยอห์น 4:23-24)

ทบทวนบทที่ 2

(1) ความเข้าใจของเราเกี่ยวกับพระเจ้าสำคัญต่อการนมัสการเพราะภาพที่บิดเบือนเกี่ยวกับพระเจ้านำไปสู่การนมัสการที่บิดเบือน

(2) การนมัสการต้องจดจ่อที่พระเจ้า ไม่ใช่ที่คุณภาพของประสบการณ์ในการนมัสการของเรา

(3) พระธรรมวิโรจน์ให้ภาพการนมัสการในสวรรค์แก่เรา

- การนมัสการในสวรรค์คือการนมัสการพระเจ้าผู้สร้างผู้มีอำนาจครอบครองสูงสุด บริสุทธิ และเป็นนิรันดร์
- การนมัสการในสวรรค์คือการนมัสการพระเจ้าผู้ไถ่
- การนมัสการในสวรรค์คือการนมัสการพระเจ้าผู้เป็นกษัตริย์
- การนมัสการในสวรรค์คือการนมัสการเจ้าบ่าวผู้พิชิต

(4) สดุดี 15 เป็นสดุดีแห่งการนมัสการที่สรุปข้อกำหนดของพระเจ้าสำหรับผู้นมัสการ ผู้นมัสการที่แท้จริงคือ...

- รู้จักเกรงกลัวพระเจ้า
- นมัสการด้วยความถ่อมใจ
- เกลี้ยกล่อมพระคุณของพระเจ้า
- ดำเนินชีวิตในทางของพระเจ้า
- ดำเนินชีวิตโดยมีความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน
- รับพระสัญญาของพระเจ้าเพื่อการปกป้องและอวยพร

บททวนบทที่ 3

(1) พระเจ้าใส่ใจวิถีที่เรานมัสการเพราะ...

- รูปแบบการนมัสการของเรามีผลกระทบต่อความเข้าใจของเราเกี่ยวกับพระเจ้า
- รูปแบบการนมัสการของเราแสดงให้เห็นว่าทำไมเราจึงนมัสการ

(2) การนมัสการคือความสัมพันธ์ - การเดินไปกับพระเจ้า

- พระเจ้าเตรียมวิธีการนมัสการให้กับอาดัมและเอวา
- พระเจ้าเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำให้การนมัสการเป็นไปได้สำหรับอับราฮัม
- พระคุณของพระเจ้าทำให้การนมัสการเป็นไปได้สำหรับยาโคบ
- เมื่อเราเดินไปกับพระเจ้า ชีวิตของเราได้รับการเปลี่ยนแปลง

(3) การนมัสการเริ่มต้นจากการเชื่อฟัง

- การนมัสการไม่ได้เป็นเพียงแค่อารมณ์ความรู้สึก
- การนมัสการเป็นการตอบสนองอย่างกระตือรือร้นต่อคำสั่งของพระเจ้า
- การเชื่อฟังพระเจ้าทำให้ความสัมพันธ์ของเรากับพระองค์ลึกซึ้ง

(4) การนมัสการเกี่ยวข้องกับพิธีกรรม (การถวายเครื่องบูชาในพันธสัญญาเดิม)

- การถวายเครื่องบูชาแทนถึงการยอมจำนนอย่างสิ้นเชิงต่อพระเจ้า (โรม 12:1)
- พระเจ้าให้เกียรติการนมัสการที่แท้จริงโดยการสถิตอยู่ด้วยของพระองค์ (2 พงศาวดาร 5)
- พิธีกรรมภายนอกต้องมาจากใจที่เชื่อฟัง

(5) การนมัสการเกี่ยวข้องกับการสรรเสริญ (สดุดี)

- พระธรรมสดุดีแสดงให้เห็นว่าการนมัสการเกี่ยวข้องกับการสรรเสริญ
- พระธรรมสดุดีแสดงให้เห็นว่าการนมัสการเกี่ยวข้องกับการคร่ำครวญ

(6) การนมัสการเกี่ยวข้องกับการกล่าวคำประกาศ (ผู้เผยพระวจนะ)

- การนมัสการไม่ได้เป็นเพียงแค่การสรรเสริญ แต่เป็นการกล่าวคำประกาศความจริง การเทศนาคือการนมัสการ
- ผู้เผยพระวจนะสอนว่าพิธีกรรมที่ปราศจากความเป็นจริงไม่ใช่การนมัสการ
- ผู้เผยพระวจนะสอนว่าการนมัสการที่แท้จริงต้องการให้เราถวายส่วนดีที่สุด
- ผู้เผยพระวจนะสอนว่าการนมัสการที่แท้จริงเกี่ยวข้องกับชีวิตทุกด้าน

บททวนบทที่ 4

(1) ชาวประเสริฐแสดงให้เห็นว่าการนมัสการครบถ้วนสมบูรณ์ในพระเยซูคริสต์

- พระเยซูเป็นต้นแบบสำหรับการนมัสการ
- พระเยซูปฏิเสธการลงใจให้นมัสการเทียมเท็จ
- พระเยซูให้แบบอย่างของคำอธิษฐานที่สำคัญ
- พระเยซูจะรับการนมัสการไปตลอดชั่วนิรันดร์

(2) กิจกรรมแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการนมัสการกับการประกาศข่าวประเสริฐ

- การนมัสการที่แท้จริงดลใจให้ประกาศข่าวประเสริฐ
- การประกาศที่เกิดผลสร้างผู้นมัสการ
- การนมัสการที่ไม่นำไปสู่การประกาศข่าวประเสริฐจะกลายเป็นการเอาตัวเองเป็นศูนย์กลาง

(3) จดหมายฝากต่าง ๆ แสดงให้เห็นถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการนมัสการในคริสตจักรยุคแรก การนมัสการในคริสตจักรยุคแรกประกอบไปด้วยสิ่งต่อไปนี้

- การอ่านพระคัมภีร์
- การเทศนาพระวจนะ
- การอธิษฐานในที่ประชุม
- การร้องเพลง
- การถวาย
- การบัพติศมา
- อาหารมื้อสุดท้ายขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

(4) วิวรรณแสดงให้เห็นว่าการนมัสการคือการเทิดทูนบูชาพระเจ้า

- การนมัสการอวยพรผู้นมัสการ แต่นั่นไม่ได้เป็นวัตถุประสงค์หลักของการนมัสการ
- วัตถุประสงค์หลักของการนมัสการคือการถวายเกียรติแด่พระเจ้า
- การนมัสการในสวรรค์เตือนใจเราว่าโลกนี้ที่เรามองเห็นไม่ใช่ความเป็นจริงสูงสุด

ทบทวนบทที่ 5

(1) ในคริสต์จักรยุคแรก

- การนมัสการไม่เป็นทางการและมีความสนิทสนม
- การนมัสการเน้นการมีส่วนร่วมของฆราวาส
- การนมัสการเกี่ยวข้องกับชีวิตทุกด้าน

(2) ในการนมัสการของยุคกลาง

- ความงดงามมีความสำคัญมากกว่าฝ่ายวิญญาณ
- ผู้คนไม่สามารถเข้าใจความหมายในการประชุมนมัสการได้
- ผู้คนเป็นเพียงผู้ชม ไม่ใช่ผู้นมัสการที่แท้จริง
- ชาวประเสริฐถูกแทนที่ด้วยพิธีกรรม

(3) ในยุคปฏิรูป

- การนมัสการแสดงให้เห็นถึงความเป็นปุโรหิตของผู้เชื่อ
- การนมัสการใช้ภาษาที่ผู้คนในที่ประชุมเข้าใจ
- ลูเธอร์, คาลวิน, และเพียวิตัน ไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับบทบาทของพิธีกรรมในการนมัสการ

(4) ในคริสต์จักรอิสระปฏิบัติตามกลุ่มปฏิรูป

- การเทศนาเป็นศูนย์กลาง
- การให้ที่ประชุมมีส่วนร่วมมีความสำคัญ
- หลักคำสอนเรื่องความเป็นปุโรหิตของผู้เชื่อมีความสำคัญ
- การนมัสการทั้งหมดใช้ภาษาที่คนในที่ประชุมเข้าใจ
- บัณฑิตนิยมอย่างสุดโต่งเป็นเรื่องอันตราย

(5) การนมัสการของเมธอดิสต์ในยุคแรกมีจุดเน้นดังต่อไปนี้

- เน้นการเทศนา
- เน้นการทำพิธีมหาสนิทบ่อยครั้ง
- เน้นการร้องบทเพลงสรรเสริญ
- เน้นกลุ่มย่อย
- เน้นการนมัสการร่วมกัน
- เน้นการประกาศข่าวประเสริฐ

(6) การนมัสการในอเมริกายุคแรก

- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมส่วนบุคคลและภาวะใจเพื่อประกาศข่าวประเสริฐ
- บางครั้งเน้นประสบการณ์ส่วนบุคคลโดยแลกกับความซื่อตรงของหลักคำสอน

(7) การนมัสการของเราในปัจจุบันสะท้อนถึงความเชื่อของเราเกี่ยวกับพระเจ้าและวิธีที่เราสัมพันธ์กับพระองค์

บทวนบทที่ 6

(1) คนตรีมีความสำคัญในการนมัสการของเรา

- เพราะคนตรีมีความสำคัญในการนมัสการในพระคัมภีร์
- เพราะคนตรีแสดงออกถึงหลักศาสนศาสตร์ความเป็นปุโรหิตของผู้เชื่อ
- เพราะคนตรีแสดงออกถึงหลักศาสนศาสตร์เรื่องความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักร

(2) คนตรี

- พูดสื่อสารกับความนึกคิด ดังนั้นเนื้อหาที่เราร้องต้องเป็นความจริง
- พูดสื่อสารกับใจและสัมผัสอารมณ์
- พูดสื่อสารกับร่างกายและไม่ควรลอกเลียนแบบการปฏิบัติที่เป็นการดูหมิ่น
- พูดสื่อสารกับเจตจำนงและเรียกให้มีการตอบสนอง
- พูดสื่อสารกับทั้งบุคคล สิ่งนี้ทำให้มีคุณค่าเมื่อสอนความจริงและเป็นอันตรายเมื่อสอนคำสอนนอกกรีต

(3) หลักการพระคัมภีร์สำหรับคนตรีนมัสการประกอบไปด้วยสิ่งต่อไปนี้

- เนื้อหาในคนตรีนมัสการต้องสื่อสารความจริงชัดเจน
- แนวคนตรีนมัสการอาจแตกต่างกัน เปาโลกล่าวถึงเพลงสดุดี เพลงสรรเสริญ และเพลงฝ่ายจิต วิญญาณ ตั้งแต่ยุคแรก คริสตจักรร้องเพลงด้วยแนวคนตรีที่หลากหลาย
- ไม่ใช่ทุกแนวคนตรีมีความเหมาะสมต่อทุกสถานการณ์ เราควรถามว่า “ในบริบททางวัฒนธรรมของฉัน แนวคนตรีนี้ถวายเกียรติแด่พระเจ้าหรือไม่?”

(4) ดนตรีควรพูดกับผู้ฟังสามคน

- ดนตรีควรประกาศการสรรเสริญแด่พระเจ้า
- ดนตรีควรประกาศความจริงต่อคริสตจักร
- ดนตรีควรประกาศข่าวประเสริฐต่อโลกนี้

(5) หลักการต่าง ๆ สำหรับดนตรีคริสตจักรประกอบไปด้วยสิ่งต่อไปนี้

- ดนตรีคริสตจักรที่มีความสำคัญมากที่สุดคือบทเพลงสำหรับร้องในที่ประชุม
- ดนตรีต้องสนับสนุนเนื้อเพลง

บททวนบทที่ 7

(1) เราสามารถทำให้พระคัมภีร์เป็นศูนย์กลางในการนมัสการโดยการรวมพระคัมภีร์เข้ากับทุกส่วนของการนมัสการของเรา

(2) เนื่องจากพระคัมภีร์เป็นศูนย์กลางในการนมัสการ เราจึงควรมั่นใจว่าพระคัมภีร์นั้นถูกอ่านอย่างชัดเจนด้วยความกระตือรือร้น และหลากหลายรูปแบบเพื่อให้การอ่านนั้นมีชีวิตชีวา

(3) เนื่องจากการเทศนาเป็นส่วนหนึ่งของการนมัสการ ดังนั้น...

- การเทศนาต้องเตรียมการอย่างรอบคอบ
- การเทศนาต้องมีการตอบสนองจากที่ประชุม
- การเทศนาต้องมีการตอบสนองจากผู้เทศนา
- ผู้เทศนาต้องได้รับฤทธิ์เดชจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

(4) แนวทางเชิงปฏิบัติเพื่อให้การอธิษฐานเป็นส่วนที่มีความหมายของการนมัสการในที่ประชุม

- พัฒนาชีวิตอธิษฐานส่วนตัวของคุณ
- เรียนรู้วิธีการอธิษฐาน
- อธิษฐานด้วยถ้อยคำจากพระคัมภีร์
- มุ่งเน้นที่การสนทนากับพระเจ้า
- จัดลำดับความสำคัญของคุณให้ตรงกับพระเจ้า
- พุดกับพระเจ้า ไม่ใช่กับที่ประชุม

(5) เนื่องจากการถวายเป็นส่วนหนึ่งของการนมัสการ ดังนั้น...

- การถวายจึงควรได้รับการจูงใจโดยพระคุณ ไม่ใช่ความกลัว
- การถวายควรได้รับการจูงใจโดยความรัก ไม่ใช่รางวัล
- การถวายควรมีใจกว้างขวาง ไม่ใช่ตระหนี่ถี่เหนียว
- การถวายควรได้รับการจูงใจโดยความถ่อมใจ ไม่ใช่ความหยิ่ง
- การถวายจึงควรรวบรวมด้วยวิธีการที่นำไปสู่จิตวิญญาณแห่งการนมัสการ

(6) มืออาหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า

- มองย้อนกลับไปยังการตายของพระคริสต์
- มองไปข้างหน้าถึงการกลับมาของพระคริสต์
- ควรถือรักษาอย่างเหมาะสม
- ควรถือรักษาทั้งด้วยความจริงจังและความชื่นชมยินดี
- ควรถือรักษาอย่างเหมาะสมเพื่อสะท้อนถึงความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักร

บททวนบทที่ 8

(1) เราจะเตรียมพร้อมสำหรับการประชุมนมัสการได้อย่างไร?

- การเตรียมพร้อมสำหรับการประชุมนมัสการเริ่มต้นด้วยการเตรียมพร้อมของผู้ผู้นำนมัสการผ่านการใช้เวลากับพระเจ้า
- การวางแผนช่วยเตรียมโครงสร้างของการประชุมนมัสการ
- หัวข้อสำหรับการประชุมนมัสการช่วยสื่อสารข้อความสำคัญข้อความเดียว
- ความสมดุลทำให้แน่ใจว่าการนมัสการของเราพูดถึงพระกิตติคุณทั้งหมดต่อทั้งคริสตจักร
- การนมัสการที่สมดุลแสดงให้เห็นทั้งพระเจ้าผู้มีสง่าราศียิ่งใหญ่และพระเจ้าผู้สถิตอยู่กับเรา
- การนมัสการที่สมดุลทั้งในที่ประชุมและส่วนตัว
- การนมัสการที่สมดุลใช้ทั้งสิ่งที่คุ้นเคยแล้วกับสิ่งใหม่ที่ยังไม่รู้จัก
- การวางแผนการนมัสการควรร่วมกันกับทีมผู้นำทั้งคริสตจักร
- การวางแผนการนมัสการควรเป็นแผนระยะยาว
- เราวางแผนโดยไม่ต้องกดดันได้เพราะการนมัสการไม่ได้เกี่ยวกับเรา แต่เกี่ยวกับพระเจ้า

(2) การนำนมัสการในที่ประชุมมีความสำคัญอย่างไร?

- ผู้ชมที่สำคัญที่สุดในการนมัสการคือพระเจ้า
- คนในที่ประชุม ผู้นำนมัสการ และพระเจ้าล้วนมีความสัมพันธ์กันในการประชุมนมัสการ ผู้นำไม่ควรแสดงการนมัสการให้คนดู
- ผู้นำนมัสการต้องนมัสการ เขานำโดยทำเป็นแบบอย่าง
- ผู้นำนมัสการควรหนุนใจ ไม่ใช่ตำหนิ
- ผู้นำนมัสการต้องนำ ไม่ใช่บังคับควบคุม
- การประชาสัมพันธ์งานควรจัดให้เป็นการรบกวนน้อยที่สุดเท่าที่จะน้อยได้
- หลังจากวางแผนการนมัสการ เราควรยอมให้พระเจ้าเข้ามาในการประชุมนมัสการด้วยวิธีที่พระองค์เลือก

บททวนบทที่ 9

(1) การนมัสการและวัฒนธรรม

- เมื่อประเมินรูปแบบการนมัสการ เราต้องไม่สับสนระหว่างวัฒนธรรมกับพระคัมภีร์
- เมื่อวัฒนธรรมของเราขัดแย้งกับพระคัมภีร์ เราต้องยอมจำนนต่อคำสั่งจากพระคัมภีร์มากกว่าความคาดหวังของวัฒนธรรม
- เพื่อจะเข้าถึงโลกนี้ด้วยข่าวประเสริฐ เราควรถามว่าวิธีนมัสการแบบใดที่สื่อสารกับวัฒนธรรมของเราได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

(2) คำถามสามคำถามที่ช่วยให้เราเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างการนมัสการในคริสตจักรท้องถิ่นของเรากับวัฒนธรรมรอบตัวเรา

- **ใครอยู่ที่นี้?** พิจารณาถึงคนในที่ประชุมซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักร
- **ใครเคยอยู่ที่นี้?** พิจารณาถึงมรดกที่คริสตจักรได้รับมา
- **ใครควรอยู่ที่นี้?** พิจารณาถึงชุมชนที่พระเจ้าเรียกให้เราเข้าถึง

(3) เนื่องจากดนตรีเป็นศูนย์กลางของเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเรา คริสตจักรจึงควรเลือกดนตรีที่สัตย์ซื่อกับพระคัมภีร์และเข้ากันได้กับวัฒนธรรม

(4) ถ้าการปรบมือเป็นส่วนหนึ่งของการนมัสการ เราควรถามว่า “การปรบมือนี้เหมาะสมกับเพลงนี้และจุดนี้ของการนมัสการหรือไม่?”

(5) ถ้ามีการปรบมือเพื่อตอบสนองต่อเพลงพิเศษ เราควรถามว่า “การปรบมือของฉันมาจากแรงจูงใจเพื่อสรรเสริญพระเจ้าหรือเพื่อยกย่องนักแสดง?”

(6) ถ้าเรารวมนักเด็กและวัยรุ่นในที่ประชุมนมัสการของผู้ใหญ่ เราควรวางแผนการนมัสการที่จะสื่อสารกับคนทุกวัย

(7) ถ้าเราแยกการประชุมนั้สการสำหรับเด็กและวัยรุ่น เราควรแน่ใจว่าการประชุมนั้นเป็นการนั้สการ ไม่ใช่เพื่อความบันเทิงสนุกสนาน

(8) เราไม่ควรเน้นมากเกินไปและไม่ควรปฏิเสธการแสดงออกทางอารมณ์ในการนั้สการ

บททวนบทที่ 10

- (1) การนมัสการร่วมกันเกิดขึ้นในวันอาทิตย์ วิธีชีวิตแห่งการนมัสการเกิดขึ้นในทุกวัน ทั้งสองอย่างมีความสำคัญตามมุมมองของพระคัมภีร์เกี่ยวกับการนมัสการ
- (2) การนมัสการที่แท้จริงแสดงให้เห็นสิ่งที่เราให้คุณค่าจริง ๆ
- (3) การนมัสการเปลี่ยนสิ่งที่เราให้คุณค่า
- (4) วิธีแห่งการนมัสการหมายถึงการดำเนินชีวิตเพื่อถวายเกียรติพระเจ้า นี่หมายความว่าพระเจ้าจะเป็นศูนย์กลางของชีวิตทุกด้าน
- (5) ต้นแบบในพระคัมภีร์สำหรับวิธีชีวิตแห่งการนมัสการอยู่ใน โรม 12:2 ประกอบไปด้วยสิ่งต่อไปนี้
 - แก่มุมเชิงลบ: “อย่าลอกเลียนแบบคนในโลกนี้”
 - แก่มุมเชิงบวก: “จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจ”